

Sf. 14552

«EIKS-MAJJA»

Nr. 1 (4)
1936

TTEATAJA

EEKS-MAJA TEATAJA

Nr. 1 (4)

29. MAI

1936

PE 9591

1935. aasta.

Möödunud 69. tegevusaasta on meie seltsile olnud kõigiti soodne, nagu seda näha võib ka aastaaruandest.

Kõigil aladel, pääle täiesti kõrvalise tähtsusega klaasikindlustuse, on preemiad eelmise aastaga võrreldes tublisti suurenenud. Kogu preemiasaak tõusis 1935. aastal 490.238 kroonile, ehk see on ainult pisut vähem kui pool miljonit krooni.

Eriti tuleb alla kriipsutada elukindlustuse preemia suurt kasvu, nimelt 31.957 kr. võrra. Elukindlustuse edu on seletatav ühelt poolt parema välisorganisatsiooniga, teiselt poolt aga kindlasti ka üldise majandusliku tõusuga ja laiemate rahvahulkade parema arusaamisega elukindlustuse tähtsusest ja vajalikkusest. Seltsi välismeestel on siin tänuväärt ülesanne nii seltsi kui ka elukindlustuse arengu enda seisukohalt. On ju see ala meil alles üsna söõdis võrreldes kas või näiteks meie naabri Soomega, kus on kindlustatud iga 4-as kodanik, kuna meil on kindlustatud vaevalt iga 40-es. Meie tegevus sellel alal on muidugi kestnud ka ainult lühikest aega ja seegi osaliselt majanduslikult ebasoodsatel aegadel. Loodame, et sta-

biilne kord nii majanduslikus kui ka poliitilises elus tõstab inimeste lootusi tulevikku ja tekitab suurema vajaduse elukindlustuse teel ka oma laste tulevikule mõtelda.

Tulekindlustuse alal on kahju tasud olnud õige suured, aga tänu otstarbekohasele edasikindlustusele on siiski võidud reserve tuntavalt suurendada.

Kõigil aladel kokku on kahjusid välja makstud üle 275.000kr. Reservid on aga kasvanud: tulekindlustuse alal 57.924 krooni, elukindlustuse alal 44.436 krooni ja teistel aladel 2.801 krooni — seega kokku reserveide tõus 105.161 krooni.

Möödunud tegevusaasta ei olnud aga mitte üksi aruande seisukohalt õnnelik, vaid ka mõned kõrvalküsimused, millega meie kindlustusvõtjaid mõnelt poolt „kollitati“, nagu ühe omal ajal seltsist vallandatud ametniku protsess ja lisavastutus, lahendati lõpulikult. Riigikohus tegi selles asjas 20. detsembril 1935. a. otsuse, mille järgi on selle vallandatud ametniku nõudmine seltsi ühe peakoosoleku otsuste tühistamise asjas ümber lükatud ning meie tegevus ja see, et meie kindlustusvõtjailt lisavastu-

tust ei nõua, täiesti põhikirja ja seadusepäraseks tunnistatud.

Kõike eeltoodut arvesse võttes võime 1935. aastal tehtud tööle rahuldustundega tagasi vaadata.

Seltsi peakoosolek 27. aprillil s. a. kiitis meie tegevuse üksmeelselt hääks.

Eduka töö eest olgu siinkohal öeldud tänu kõigile meie välismeestele.

Käesoleva aasta 1. juunist astub jösse kindlustusametite seadus. See muudab mõndagi meie kindlustusajanduses. Mõned uuendused ja täiendused tulevad ette võtta ka meie seltsi tegevuses.

Kindlustusametite seaduses on mitmed puudused, mis tulevad edaspidi kõrvaldamisele. Üldiselt on ometi loota, et see seadus aitab tuntavalt kaasa kindlustusajanduse paranemisele, mida seni takistas vastavate seaduse normide puudumine.

Kõige pealt peame meie aga ka ise kaasa aitama selleks, et uuest seadusest oleks võimalikult

palju abi kindlustustegevuse arenemisel ja arenemisel. Iga ringkirja ja kõiki juhtnööre tuleb täpselt täita ning tuleb valvata sedagi, et ka teiste seltside esindajad uue seaduse alusel antavaid ringkirju ja korraldusi täidaksid.

Meie esindajad näidaku, et nemad on soliidse ja kõige vanema seltsi esindajad, kes oma kutset austavad ja oma ülesandeid mitte igasuguste „võtete“ abil ei teosta, vaid aususega ja otsekohesusega endale ja seltsile poolehoidjaid võidavad.

Käesolev aasta on meie seltsile 70-daks tegevusaastaks. Selle pika aja jooksul on puhunud mõnedki tuuled, mis pidurdasid seltsi arenemist. Kõigest oleme aga üle saanud ja nüüd, kus meie elame rahulikus ajajärgus, kus selts on eriti tugev, nüüd teeme kõik selleks, et meie selts järgmistelgi aastakümnetel oleks juhtivaks kindlustusseltsiks Eestis.

O. Suursööt.

Kõrgendatud preemia tervislikel põhjusil.

„Härra NN.'ile on tervislikel põhjusil määratud kõrgendatud preemia... Palume teatada, kas NN. on nõus elukindlustust võtma nimetatud preemia kõrgendusega.“ Nõnda kõlab nii mõnelgi juhul NN.'i elukindlustuse hankind esindajale läkitatud kiri.

Miks ja missugustel alustel määratakse preemia kõrgendus?

Elukindlustuse need preemia määrad, mis on trükitud tariifi

raamatus, on n. n. normaalpreemia määrad. Normaalpreemiate arvutamisel on aluseks võetud nende isikute keskmine eluiga, kes põlvenedes tervest perekonnast olid kindlustuse vastuvõtmisel täiesti terved; ei olnud varemalt põdenud eluiga lühendavaid raskeid haigusi ega kellel olnud ka kalduvusi sarnasteks haigusteks. Loomulikult need normaalpreemiad on siis raken-

datavad ka ainult nende kindlustatavate puhul, kelle suhtes on täidetud samad äsja loetletud tervislikud tingimused.

Kindlustatavatele aga, kes põlvenevad lühiealistest ja haiglastest perekondadest; neile, kes varemalt on põdenud raskeid haigusi; neile, kellel kindlustuse vastuvõtmise ajal on terviserikked ja lõppeks ka neile, kellel kõigi tundemärkide järgi on ainult kalduvusi rasketele haigustele, — kõigile neile kindlustatavatele selts peab preemia määrama aluseks võttes samalaadsete terviseriketega või samu haigusi põdenud või samaste haiguslike kalduvustega isikute keskmist eluiga.

Nende, n. n. anomaalriskide, keskmise eluea kohta on välismail kogutud rikkalikku ja väga üksikasjalikku statistilist materjali.

Nõnda näiteks on pandud tähele, et nende inimeste keskmine eluiga, kes põlvenevad haiglastest lühikese elueaga perekondadest, on lühem kui samavanuste isikute oma, kes pärit on tervetest pikaajaliste perekondadest. Andmetel vanemate ja sugukonna lähemate isikute eluea ja tervisliku seisundi kohta on sellepärast kindlustuse vastuvõtu otsustamisel oma tähtsus.

Samuti ei saa tähelepanemata jätta mitmesuguseid varemalt põetud raskeid haigusi, kuigi kandidaat usaldusarsti andmeil praegu osutub terveks. Statistilistest andmetest ilmneb näiteks, et nende inimeste läbistikune eluiga, kes kord on põdenud kopsutiisikust, on lühem samavanuste tervete omast, kuigi

nad on hästi paranenud ning iga arst peab neid terveks.

Arvud näitavad vastuvaieldamatult, et näiteks laienenud südamega isikute eluiga on läbistikku lühem kui samavanustel tervetel.

Lõppeks on näiteks kõrge kehakaaluga isikutel, kuigi nad praegu on täiesti terved, kalduvus kuuluda lühiealiste hulka.

Normaaltariifis on kõrgematel algvanustel preemia kõrgem madalamate algvanuste omast ainuüksi sellepärast, et vanemaid inimesi sureb suhteliselt sagedamini kui noori, mille tõttu vanemate inimeste keskmine eelolev eluiga on lühem kui noorematel. Tähendab — preemia kõrgus on oluliselt sõltuv eeloleva eluea keskmisest pikkusest; mida lühem see on, seda kõrgem on ühe ja sama kindlustusviisi puhul preemia.

Kuna ühesuguse vanusega isikud jagunevad rühmadesse vastavalt sellele, missugusest perekonnast nad põlvenevad ning missugune oli ja on nende tervislik seisund; iga rühma liikmetel aga on oma keskmine eelolev eluiga, mis mõne teise rühma samasuguse vanusega liikmete omast võib tuntavalt erineda, siis loomulikult ei saa neile kõigile elukindlustusi anda ühe ja sama preemia eest. Paratamatult peavad normaalsest nõrgema tervisega ja vähema vastupidavusega kindlustatavad maksima kõrgemat preemiat kui seda näeb ette normaaltariif. Kui tahetakski elukindlustust anda eranditult kõigile samavanustele (nii tervetele kui haigetele) ühe ja sama preemia eest, siis tuleks

aenu võtmine

elukindlustuse poliisi vastu on
laenamine leselt ja lastelt!

preemia taset tingimata tõsta. See tähendaks tervete kindlustatavate preemia tõstmist haiglaste huvides, mis oleks aga ilmne ülekohus tervete vastu.

* * *

Kui selts määrab mõnele kindlustatavale kõrgendatud preemia, siis ei tähenda see sugugi seda, nagu ennustaks selts nimelt sellele kindlustatavale lühikest või ka ainult normaalsest lühemat eluiga. Nii mõnigi, kellele määratud suhteliselt suur preemia kõrgendus, saavutab õige kõrge vanuse, kuna mõni samavanune normaaltingimustel vastu võetu sureb võib olla juba esimestel kindlustusaastatel.

Kõrgendatud preemia määramine tähendab ainult seda, et kindlustatav kõigi andmete kohaselt peab kuuluma sarnasesse rühma, milles surmajuhtumeid tuleb sagedamini ette kui samavanuste normaalpreemia eest kindlustatavate rühmas ning et selle tõttu kõrgendatud preemiaga kindlustatavate eluiga on läbistikku lühem kui normaalpreemiaga kindlustatavatel.

Väga sageli aga tõlgitsevad kindlustatavad preemia kõrgenduse määramist just selliselt, nagu oleks sellega neile isiklikult ennustatud lühikest eluiga. Kui siis juhtub päälegi nõnda, et preemia kõrgenduse on põh-

justand ainult varemalt põetud haigused või erilised kalduvused haigustele, kuna kindlustatav tunneb end momendil täiesti tervena ning teda ka tõesti võib terveks pidada, siis on poliisi väljamüümine muidugi raskem kui normaalpreemia puhul. Kindlustatav usub tavalisti kaljukindlalt, et tema elab kõrge vanuseni ning (segakindlustuse puhul) saab lõpptähtajal ise kätte oma kindlustussumma. Milleks siin siis see kõrgendatud preemia?

Kuna sarnastel juhtudel kindlustatav vägagi tihti toonitab, et tema elukindlustuse võtmisel hindab peamiselt kogumise momenti, kuna kindlustuskaitse surma korraks on temale rohkem kõrvalise tähtsusega, siis selts pakub nüüdsest päale iga preemia kõrgendusega segakindlustuse puhul paralleelselt kõrgendatud preemiaga kindlustusele kombinatsiooni, mille puhul preemiaks on normaalne tariifis ettenähtud preemia ning milles kogumise moment on eriliselt alla kriipsutatud sellega, et kindlustatav saab kindlustuse lõpptähtaja üleelamisel terve kindlustussumma, kuna tema varem surma korral makstakse välja ainult osa kindlustussummast.

Toome mõned näited.

Olgu 40 aastane kindlustatav, kellele määratakse kõrgendatud

preemia nõnda, et tariifi III puhul kestusega 15 aastat tuleb 1000 kroonise kindlustuse aasta-preemia Kr. 74.78. Normaalpreemia selle kindlustuse puhul oleks Kr. 65.66, seega kõrgendus Kr. 9.12. Kui kindlustatav ei ole nõus maksma preemiat Kr. 74.78, siis võime meie ütelda temale nõnda: „Meie saame Teile kindlustuse anda ka normaalpreemia, s. o. Kr. 65.66 eest ning kindlustuse lõpptähtajal, s. o. 15 aasta pärast maksab selts Teile terve kindlustussumma 1000 krooni. Teie surma korral enne kindlustuse lõpptähtaega makstakse aga soodustatule siis ainult 720 krooni (mitte 1000 krooni). Selle juures surma korral makstakse 720 krooni vaatamata sellele, kas surmajuhtum on esimesel, teisel või kolmandal või ka viimasel kindlustusaastal.“

Kui sama 40 aastane kindlustatav soovib 1000 kroonist sega-kindlustust 25 aasta kestusega, siis oleks kõrgendatud aasta-preemia Kr. 54.10. Vastav normaalpreemia on Kr. 41.81. Kui nüüd kindlustatav soovib kindlustust saada normaalpreemia, s. o. Kr. 41.81 eest, siis tuleb tal leppida sellega, et tema surma korral makstakse soodustatule ainult 690 krooni. Kui kindlustatav peaks 25 aasta pärast kindlustuse lõpptähtajal elus olema, saab tema ise terve kindlustussumma 1000 krooni.

Missuguse osa lõpptähtajal saada olevast kindlustussummast moodustab surma korral soodustatule väljamakstav summa, see oleneb vanuse ja kindlustuse kestuse kõrval päämiselt sellest,

kas on tegemist väikeste tervise rikutega või suuremate vigadega. Mida suurem on preemia kõrgendus, seda väiksem on normaalpreemia alusele jäädes see summa, mis kuulub väljamaksmisele surma korral.

Välismaail, kus preemia kõrgendamise puhul pakutakse ülalkirjeldatud paralleelvõimalust, on tehtud huvitavaid tähelepanekuid. On nimelt selgunud, et nimetatud paralleelkombinatsiooni järgi tehakse kindlustusi võrdlemisi harva, kuid selle esitamine aitab paljudel juhtudel kaasa selleks, et kindlustatav nõustub sega-kindlustuse kõrgendatud preemia maksmisega.

Kindlustuskaitset surma juhuks vajab iga kindlustatav, eriti vajavad seda aga need, kellele selts on seadnud kõrgendatud preemia. Sellepärast on väga tähtis, et kindlustuskaitse surma puhuks ei oleks väiksem kui üleelamisel makstav kindlustussumma. Siit järeldus — eespool käsitletud paralleelkombinatsiooni normaalpreemia alusel ärgu pakutagu esijärjekorras, vaid selle esitamise õige aeg on alles siis, kui kõrgendatud preemia maksmiseks nõusoleku saamine muutub lootusetuks.

Lõppkokkuvõttes — kui selts ei saa anda kindlustust normaaltingimustel, siis olgu meie sihiks välja anda poliis kõrgendatud preemiaga, sest see pakub kindlustuskaitset terve kindlustussumma kõrguses. Selle sihi saavutamiseks kasutame tarviduse korral abinõuna eespool kirjeldatud normaalpreemiale toetuvat kombinatsiooni.

K. S.

Tulekahju pilte seltsis kindlu

Pahemal ülal: Kino-teater „Endla“ leekides; pahemal all — Narva mnt. J. Taari 6-kordse elumaja põlemine käesoleva aasta aprilli kuul. Hoonel põles ära katus ja mansard korrad.

statud varandustest Tallinnas.

Paremal ülal: Suuremaid tulekahjusid Tallinnas, „Kopli Kinnisvara Valitsuse“ hoonetes ja lao platsidel tuli möllamas; paremal all — tuletõrjujad sama tulekahju kustutustööl.

Mida pakub uus kindlustusasutiste seadus välistegelastele.

Uue kindlustusasutiste seaduse puhul, mis antud Riigivanema poolt dekreedina ja mis hakkab kehtima 1. juunist s. a. on põhjust hädmeelt tunda igal kindlustustegelasel. Senini maksvusel olnud veneaegne seadus oli mitmeti puudulik ja ei vastanud enam järjest areneva kindlustus- asjanduse nõuetele.

Kindlustustegevuses on väga tähtis osa täita seltsi välisesindajatel. Esindaja on see, kes puutub kindlustusvõtjaga otseselt kokku, kes teeb kindlustusalasse puutuvat selgitustööd, hangib kindlustusi ja esindab seltsi koha peal. Sellest oleneb palju, kuidas seda tööd tehakse, — kui see sünnib ausalt ja õiglaselt, siis tõstab see rahva silmis usaldust esindaja vastu ja aitab kaasa edaspidise töö edukusele. Iga väärseletus või eksisamm kisub aga maha kindlustusmehe autoriteeti, tekitab võõriti vaatamist ning umbusaldust kindlustustegelaste vastu ja heidab varju kogu kindlustus- asjandusele.

Senisel veneaegsel kindlustus- alasse puutuval seadusel oligi see suur puudus, et esindajate kutseala oli jäetud korraldamata. Kindlustusseltsid katsusid seda küll ise korraldada omavaheliste konventsioonidega. Kuid kuna puudusid seaduse normid, siis ei annud need kokkulepped ikkagi täiel määral soovitavaid tulemusi. Aja jooksul tekkis küll n. n. „must nimekiri“ ebasoliidsetest isikutest, kes olid seltsidest vallandatud raiskamiste ja

muude sekelduste pärast, kuid kindlustusalalt oli neid siiski väga raske täiesti välja tõrjuda.

Sarnane vallandatud isik otsis tavaliselt omale teise isiku sil- diks ning selle varjus subagen- dina jätkas endiselt edasi kind- lustuspõllu lagastamist. Olukord muutus lõpuks sarnaseks, et au- sad ja soliidsed esindajad pidid selle all kannatama, sest need n. n. „musta nimekirja“ mehed tulid ja hakkasid tema tehtud tööd lõhkuma, tehes lubamatuid hinnaalandusi, või andes luba- dusi, mis ei olnud kooskõlas seltsis maksva korraga. Ja kui pandi seltside poolt maksuma uued kokkuleppe tariifid tule- kindlustuse alal, kus hinnaalan- dusega ülevõtmine ära keelati, siis olid need isikud muidugi esimesed kõrvalehiilijad. Kui ei saadud teha enam salaja hinnaalandust, siis vähemalt tegid nad seda oma tasu arvel, maks- tes provisjoni osaliselt või ter- velt tagasi, viimasel juhul jätsid muidugi saadud raha ka endale, et siis jällegi kaduda ja mõne teise seltsi juures sama mängu jätkata. Seepärast ongi tulekind- lustus muutunud viimasel ajal päris turukaubaks. Kindlustus- võtja nähes, et järjekindlalt on saanud hinnaalandust, peab lõ- puks seda päris loomulikuks ja iga aasta kindlustustehingu juu- res peab oma kohuseks jälle kaubelda.

Uue seadusega on olukord selles suhtes palju parem. Siin on antud võimalus ebasoliidset

esindajat kindlustuspõllult jäädavalt eemale tõrjuda ja ühtlasi on ka lõpp ilma vastava volitusega varustatud ebaesindajate ümberhulkumisel.

Uue seaduse § 44 ütleb: „Kindlustusasutised on kohustatud varustama volitustega oma esindajaid. Volituses peab väljenduma esindaja volituse ulatus. Kindlustusvõtja sellekohasel soovil esindaja on kohustatud esitama oma volituse. Kindlustusseltsi esindaja poolt väljaantud raha vastuvõtmise kviitungid peavad sisaldama märkuse esindajale antud volituse kohta.

§ 45. Kindlustusasutiste esindajatel on keelatud eraldada kas otseselt või kaudselt osa temale kuuluvast tasust kindlustusvõtjale.

§ 46. Isikud, kes kindlustusasutiste esindajatena tegutsedes on eksinud käesoleva seaduse või teiste maksvate seaduste ja määruste vastu, kantakse krediitja kindlustusasutiste peainspektori juures vastavasse registrisse.

Majandusminister võib keelata sääraseil isikul kindlustusasutise esindajana tegutsemise ajutiselt

või alaliselt, kuulates ära enne vastava isiku ja kindlustusasutise seletuse ning kindlustusnõukogu arvamuse.

Kindlustusasutistel on keelatud pidada oma teenistuses esindajat, kellel tegevus keelatud Majandusministri poolt.“

On tõsiselt põhjust loota, et uus seadus mõjub välistegelaste perele tervendavalt. Meie kõikide kohus on selleks kaasa aidata, et esindajad ja isikud, kes kindlustustegelase kõrget kutset ei vääri, saaks siit halasamatult välja tõrjutud; et saaksime tõsta kindlustustegelase autoriteedi ja lugupidamise kindlustuse vastu sama kõrgele, kui see on teistes kultuurriikides. Meie vabaneksime siis neist etteheidetest, mis praegu sagedasti tehakse kindlustustegelas-tele, samuti vabaneksime kindlustuse vastu valitsevast umbusust. Siis võiksime rohkem oma jõudupühendada uute kindlustuste hankimisele ja kindlustusmõtte levitamisele ka nendesse ringkondadesse, kuhu ta seni veel pole suutnud tungida.

O. P.

Tilk tilga järgi —

nõnda puruneb lõpuks kaljugi.

Külastus külastuse järgi —

nii valmib

elukindlustus!

Viivitamatult!

Tänasida toimetusi ära viska homse varna! See elutark vana-sõna on väärt, et ta tulikirjana seisaks kõigi nende silme ees, kes päevast päeva, kuust kuusse ja koguni aastast aastasse lükka-vad edasi elukindlustuse võt-mise.

Kõnelemata sellest, et iga viivitatud aasta teeb hää tervise püsimiseltgi elukindlustuse kallimaks, võib kõhklemine mõnelgi juhusel saada saatuslikuks. Järsk haigus võib murda tugevamagi mehe või tabab teda õnnetus. Sellesarnaseid juhtumeid, kus surm varem tuleb kui elukind-lustuse võtmine teoks saab, teab seltsi arhiiv nii mõndagi jutus-tada.

On aga veel üks tõsiasi, mis selget keelt kõneleb elukindlus-tuse võtmise kasuks võimalikult varakult. Ja nimelt — mida nooremalt elukindlustus võetakse,

seda rohkem on väljavaateid kindlustuse saamiseks normaals-preemia eest. Vananemisega käib sageli kaasas tervise halve-nemine sel määral, et selts on sunnitud kindlustuse vastuvõtmi-sest kas üldse loobuma või tuleb kindlustatavale seada raskenda-tud tingimused preemia kõrgen-duse või muul kujul.

1935. aastal ja 1936. aasta esimesel veerandil on meie seltsis vastavate kokkuvõtete järgi normaaltingimustel vastuvõeta-vaiks osutunud 85% kõigist soo-vaivalduse esitanuist. Ülejäänud 15% moodustavad osalt need, kelle kindlustused lükati lõpli-kult või ajutiselt tagasi ja osalt need, kellele seati raskendatud tingimused peamiselt preemia kõrgenduse näol.

Kui vaadelda normaaltingi-mustel vastuvõetavust, tagasi-lükkamisi ja raskendatud tingi-muste seadmist vanuse rühmade järgi, siis saame järgmise pildi:

Kindlustatavate vanused	Normaaltingimustel vastuvõetavaid oli	Tagasilükatuid ja raskenda-tud tingimustel vastuvõeta-vaid oli kokku
20—29 aastat	94%	6%
30—39 "	86 "	14 "
40—49 "	78 "	22 "
50—60 "	54 "	46 "

Purustatud vaateaken.

Päevavaras Jaan Jaanilind otsustas üritada autosõitu. Istus kesklinna panga ees seisvasse direktor Morgenroti sõidukisse ja tiirutas sellega mööda linna kuni vääratas ja kihutas otse „Himmelstoss & Ko“ äri suurde vaateaknasse.

Ärijuht tormas tänavale, hädaldades:

„Olete hullunud, see klaas maksab 500 kr. ja on kindlustamata. Makske välja, muidu kutsun politsei!“

„Rahustuge, mu härra,“ vastas Jaanilind, „killud toovad õnne. Minu isa on klaasissepp, paneb jalamaid uue ruudu.“

Jaanilind jättis auto sinnapaika ja kadus kõrvaltänavasse. Ilmus hallpäine vanamees, mõõdupulk käes ja võttis akna-raami mõõdud. Läks siis ära ja tuli

Iga 31 minuti järgi sureb Eestis üks inimene.

Inimlik jõud ei suuda siin midagi muuta. Küll on aga võimalik elukindlustuse abil järelejäänud omakseid kaitsta majandusliku viletsuse eest.

Tabelist nähtub päris selgesti, et väljavaated saada elukindlustust tariifis ettenähtud normaalselt kahanevad järjekindlalt ühes vanuse tõusuga. Kui noorte puhul tuleb tagasilükkamisi ja raskendatud tingimuste seadmist õige harva ette, siis vanustel 50—60 aastat tuleb seda teha juba ligi pooltel juhtudel.

Ülalolevat tabelit ei tule loomulikult nii mõista, nagu oleks normaalingimustel vastuvõetute protsent ühes vanuserühmas kõigi selle rühma vanuste jaoks üks ja sama. Ei — tabelis on antud ainult keskmised määrad terve laia rühma kohta, millesse on koondatud kuni 10 aasta võrra erinevate vanustega kindlustatavad. Tegelikult on ka igas rühmas eneses normaalingimustel vastuvõetute protsent nooremate puhul kõrgem kui sama rühma vanemate isikute puhul. Nõnda näiteks on 50 aastaseid suhteliselt märksa rohkem vastu

võetud normaalingimuste alusel kui 60 aastaseid, vaatamata sellele, et mõlemad vanused kuuluvad tabeli ühte ja samasse rühma, milles normaalselt vastuvõetavuse keskmiseks protsendiks on 54%. Umbkaudse hinnangu järgi on 50 aastaste hulgas normaalselt vastuvõetavaid pisut rohkem kui $\frac{2}{3}$, kuna 60 eluaasta läheduses võib juhtuda, et normaalselt vastuvõetavaid on koguni vähem kui tagasilükatuid ja raskendatud tingimustel vastuvõetavaid.

Kuna eespool kirjeldatule toetudes pole kahtlusi selles, et elukindlustuse võtmisega viivitamine võib üldiselt ainult vähendada väljavaateid elukindlustuse saamiseks normaalingimustel ning normaalpreemiagi tõuseb koos vanusega, siis võib kõigile kõhklejaile julgesti ütelda — „kunagi ei kordu enam nii soodne olukord elukindlustuse võtmiseks kui seda on praegune moment.“

K. S.

varsti sellidega ja klaasiga tagasi ning peatselt säras uus klaas ees.

„Nagu oleks siis korras,“ ütles vanamees „Himmelstoss & Ko“ ärijuhile tööd lõpetades.

„Isegi veel peegelklaas!“ imetles ärijuht.

„Nii oli käsk; tellitud sai täpselt nii... Siin on arve, palun.“

„Arve!.. Mis arve?“ imetles ärijuht,

„see oli ju teie oma poeg, kes klaasi sisse sõitis.“

„Minu poeg!.. Ei mul ole naist ega lapsi, ega vallaslapsi samuti!.. Siin on arve ja palun raha.“

„Ärge tehke nalja. Kas see siis ikka tõesti teie poeg ei olnud?“ uuris ärijuht.

„Ma ei naljata. Noorhärä ütles enese olevat vana Himmelstossi poja. Vanahärä olevat sõitnud autoga aknasse.“

T. L-no.

VARIA

85.125 lesknaist.

1. III 1934. a. rahvaloenduse andmetel oli linnades leski naisi 27.926, alevites 2.386 ja maal 54.811, kokku 85.125.

Üksikutes suuremates linnades oli leski naisi järgmiselt: Tallinas 10.940, Narvas 2.618, Pärnus 1.976, Tartus 5.438, Valgas 1.051, Viljandis 1.069, Rakveres 812.

Kui paljude on lesknaiste hulgas neid, kellel on lähedad elamise võimalused. Kaheldamatult peab suurem osa ennast ja õige paljud ka veel alaealisi lapsi toitma ja katma alatises näpistavas puuduses.

Elukindlustusmehe ülesandeks on kaasa aidata sellele, et tulevikus oleks puudustkannatajaid leski naisi ja lapsi vähem kui praegu.

Kuidas hindab Ameerikas pangategelane elukindlustust.

New-Yorgi ühe suurema panga „Chase National Bank“ president seletas elukindlustuse kohta järgmist:

„Kui keegi tahab meilt laenu saada, siis soovime teada, kui kõrgelt ta on oma elu kindlustanud. Meid huvitab see mitte ainult tema maksuvõime mõõdupuuna, vaid veel rohkem tema tõsiduse, mõtteviisi ja sihikindla teguviisi tundemärgina. Sest mees, kes tõsiselt suhtub elukindlustusse, kes tarvilisel kõrgusel oma elu kindlustab, on silmnähtavalt selle vaimu kandjaks, mis ka äri alal edule viib.“

Ei tulnud.

Jutustatakse, et aastat 80 tagasi on rootsi elukindlustuse selts „Skandia“ saanud ühelt oma esindajalt järgmise kirja:

„Kuigi mina olen kolmel püüa-päeval järgimööda lasknud kiriku kantslit teada anda, et võtan vastu elukindlustuse sooviavaldusi, ei ole seni veel keegi sel otstarbel minu juure tulnud.“

Tuletõrjemaks kahekordseks.

„Riigi Teataja“ № 39 — 1936. a. avaldatud Tuletõrje seaduse § 40. järgi hakkas maksma 12. maist 1936. a. kõrgendatud tuletõrjemaks tulekindlustuse lepingutelt. Maksu võetakse nüüd senise 15% asemel 30% kindlustuslepingu tempelmaksu summast. Seltsidevahelise kokkuleppe põhjal tuleb 1. juunist alates võtta kindlustusvõtjailt tuletõrjemaksu kõrgendatud normi järgi. Kõrgendus on maksev nii uute kindlustuste sõlmimisel kui ka vanade uuendamisel, samuti teistest seltsidest ülevõetavate kindlustuste juures. Järjelikult tuleb kindlustusmakse tõsta kogusummas nimetatud vahe ulatuses. Teisiti talitamine loetakse tariifkokkuleppe rikkumiseks.

Palume kõiki esindajaid sellest korraldusest kindlalt kinni pidada, et ei tuleks ette asjata sekeldusi kokkuleppe rikkumiste lahendamise näol, mille tagajärjeks on pealegi kindlustuse tühistamine.

Elukindlustuse jõusolevate poliiside arv.

Toome jõusolevate poliiside arvu riikide tähestikulises järjekorras. Mõnede riikide kohta ei läinud korda andmeid hankida.

	Suur- elukindlus- tuse poliiside arv	Rahvakindlustuse ja väike-elu- kindlustuse poliiside arv	Kokku	Andmete aeg
Austria			920.077	31. XII 33.
Bulgaaria			223.053	"
Eesti			22.507	31. XII 33.
"			27.024	31. XII 34.
Hispaania			136.628	31. XII 33.
Hollandi	1.236.381	8.782.734	10.019.115	"
Inglismaa	5.318.343	65.131.434	70.449.777	31. XII 32.
Itaalia			1.120.817	31. XII 33.
Jaapan			5.706.407	1933. aastal
Jugoslaavia			120.325	31. XII 33.
Leedu			14.834	31. XII 32.
Lõuna-Aafrika				
Unioon	309.712	231.810	541.522	31. XII 31.
Mehhiko			50.212	31. XII 32.
Poola			169.751	31. XII 33.
Prantsusmaa			3.498.682	"
Rootsi			2.501.607	"
Saksamaa	3.219.244	17.314.892	20.534.136	"
Šveits	390.899	578.856	969.755	"
Soome			1.263.705	"
Tšehhoslovakkia			1.335.753	"
Tšiili			107.416	"
Ungari			328.413	31. XII 32.

Elukindlustuse käsiraha kviitungid tulevad tempelmargistada:
 5 sendiga, kui käsiraha on 10 krooni või suurem
 kui 10 krooni;
 10 sendiga, kui käsiraha on 100 krooni või veelgi
 suurem.

Kui elukindlustuse preemiat ei tasuta hiljemalt 3 kuu vältel, arvates maksu tähtpäevast, kviitung tühistub.

Tühistund kviitungi järgi ei saa preemiat sisse kasseerida, vaid see tuleb koos rohelise teatelehega seltsile tagasi saata.

Need kaks vanakest

võivad olla õnnelikud, neil on lõuna ooteks mõndagi veel kahekesi jagada omast käest.

Vanaduse tugi peab püüdma olla igaüks enesele juba varakult. Keegi ei tea oma elupäevi, kuidas need kord lõpevad. Kui on oma kodu ja leivapaluke, pole elukannatused vanaduse-päevil nii rasked taluda.

Igaüks on oma õnnesepp, muutke siis ilusamaks endale ka need päevad, mil väsimus tungib liikmetesse.

Varakult võetud elukindlustus on siin parim abimees.

Väljaandja: Kindlustuse Selts EEKS-MAJA. Vastutav toimetaja: O. Suursõõt.
„EEKS-MAJA Teataja“ ilmub tarviduse järele ja saadetakse kõigile EEKS-MAJA esindajatele tasuta.

«Graafika» trükk Tallinn, 1936.

